

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžf/23/2014
Identifikačné číslo spisu:	2013200660
Dátum vydania rozhodnutia:	17.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Baricová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:2013200660.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: COM art, s. r. o., v likvidácii, so sídlom Vážská 3564/15, Piešťany, IČO: 36 252 255, zastúpený JUDr. Ivanom Noskom, likvidátorom, Sietna 1068, Vrbové, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1020507/1/1116824/2012 z 24. augusta 2012, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 05. decembra 2013, č. k. 14S/96/2013-46, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave z 05. decembra 2013, č. k. 14S/96/2013-46 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Trnave (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) zastavil konanie v dôsledku, že žalobca podal žalobu oneskorene, teda po uplynutí dvojmesačnej lehoty na podanie žaloby (§ 250b ods. 1 OSP). O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, domáhajúc sa, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací uznesenie krajského súdu zrušil a vrátil na ďalšie konanie. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že krajský súd vychádzal z mylnej interpretácie počítania lehoty, nakoľko posledné inštančné rozhodnutie v predmetnej veci bolo žalobcovi doručené Ministerstvom financií Slovenskej republiky dňa 22. apríla 2013 pod č. MF/012750/2013-71.

Žalovaný odvolací návrh nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu spolu s predchádzajúcim konaním, vec

prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 246c ods. 1 OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 250b ods. 1 OSP žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

Podľa § 250d ods. 3 OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, aj ku podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Podľa § 48 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (účinného do 31. decembra 2011 - ďalej len „zákon č. 511/1992 Zb.“) proti rozhodnutiu odvolacieho orgánu sa nemožno odvolať.

Podľa § 101 zákona č. 511/1992 Zb. na daňové konanie sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.

Zákon č. 511/1992 Zb. nevyžaduje poučenie o tom, či rozhodnutie možno preskúmať súdom ako je to v ustanovení § 47 ods. 4 veta druhá zákona č. 71/196 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“).

S poukazom na vyššie citované ustanovenia, žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pričom zmeškanie tejto lehoty nemožno odpustiť. Súdna prax ustálila, že lehota na podanie žaloby je lehotou procesnoprávnou a nedodržanie stanovenej lehoty na podanie žaloby predstavuje neodstrániteľný nedostatok (podmienku) konania, ktorý má za následok, že súd nemôže vydať rozhodnutie vo veci samej, ale musí konanie zastaviť.

Ako vyplýva z obsahu spisového materiálu žalobca sa žalobou doručanou Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 20. júna 2013 domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia z 24. augusta 2012 podľa druhej hlavy piatej časti OSP. Napadnuté rozhodnutie bolo žalobcovi doručené do vlastných rúk v súlade s § 49 ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 246c os. 1 veta prvá OSP dňa 01. októbra 2012. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 3SŽ/13/2013 zo 17. septembra 2013 postúpil vec na prejednanie Krajskému súdu v Trnave ako súdu vecne a miestne príslušnému.

Z uvedeného vyplýva, že lehota na podanie žaloby žalobcovi uplynula dňom 01. decembra 2012, ktorý posledný deň mohol žalobca podať žalobu adresovanú súdu na pošte. Keďže žalobca podal žalobu na súde až dňa 20. júna 2013, t. j. zjavne po viac ako dvoch mesiacoch od doručenia napadnutého rozhodnutia, podal žalobu oneskorene, a preto krajský súd konanie podľa § 250d ods. 3 OSP zastavil.

Za týchto skutkových okolností bolo potrebné napadnuté rozhodnutie krajského súdu považovať za vecne správne.

Námietka žalobcu, že posledné inštančné rozhodnutie v predmetnej veci mu bolo doručené

Ministerstvom financií Slovenskej republiky dňa 22. apríla 2013 pod č. MF/012750/2013-71, je bez právneho významu, nakoľko v danom prípade išlo o rozhodnutie vydané v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku (v obnove konania). Zásadne a nepochybne tu platí, že uplynutie dvojmesačnej lehoty na podanie žaloby proti právoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu, ktoré bolo predmetom konania o mimoriadnom opravnom prostriedku podľa správneho poriadku ani podľa zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní daňový poriadok a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorým obnova konania nesporne je, sa týmto konaním neprerušuje ani nezastavuje. Po jej márnom uplynutí správny súd už nemá právomoc na preskúmanie zákonnosti tohto rozhodnutia a dôvodnosti žaloby, ktorá bola proti nemu podaná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preto odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá a § 219 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP s poukazom na § 246c OSP, keďže v odvolacom konaní trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.